

Κατανυκτική Ακολουθία Προηγιασμένων με τη συμμετοχή μαθητών στην Αγία Παρασκευή Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, την Παρασκευή 27 Μαρτίου 2026, τέλεσε την ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσας, με τη συμμετοχή μαθητών και μαθητριών των σχολικών μονάδων της Ενορίας, οι οποίοι προσήλθαν με ευλάβεια, προσδίδοντας ιδιαίτερη ζωντάνια και κατανυκτική ατμόσφαιρα στην ιερή σύναξη.

Στο τέλος της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα, μέσα από το οποίο ανέπτυξε με γλαφυρό και θεολογικά τεκμηριωμένο λόγο τη σημασία του Ακαθίστου Ύμνου, συνδέοντάς τον τόσο με την ιστορική πορεία της Εκκλησίας όσο και με το βαθύ σωτηριολογικό της βίωμα.

Αναφέρθηκε στην ίδια την ακολουθία που τελέστηκε, επισημαίνοντας ότι αποτελεί ουσιαστικά μία προετοιμασία για την κορύφωση της υμνολογικής αυτής περιόδου, δηλαδή τον Ακάθιστο Ύμνο. Τόνισε ότι οι πιστοί, εάν προσέξουν βαθύτερα τα λόγια της ακολουθίας, μπορούν να αντιληφθούν ότι όλα οδηγούν στη μεγάλη αυτή υμνολογική έκφραση της Εκκλησίας προς το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην ονομασία «Χαιρετισμοί της Παναγίας», η οποία έχει επικρατήσει στη λαϊκή ευσέβεια, εξαιτίας της συνεχούς επαναλήψεως της λέξεως «χαίρε» μέσα στο κείμενο του ύμνου, η οποία, όπως σημείωσε, απαντάται 144 φορές. Με τον τρόπο αυτό, ανέδειξε ότι ο Ακάθιστος Ύμνος δεν είναι απλώς ένα εγκωμιαστικό κείμενο, αλλά ένα βαθύτατα χριστολογικό και σωτηριολογικό ποίημα, που φανερώνει το μυστήριο της θείας οικονομίας.

Στη συνέχεια, ο λόγος του μεταφέρθηκε στην ιστορική απαρχή του ύμνου, την οποία περιέγραψε με ζωντάνια. Αναφέρθηκε στα γεγονότα της 7ης Αυγούστου του 626 μ.Χ., όταν η Κωνσταντινούπολη βρέθηκε υπό την απειλή των Περσών και των Αβάρων, την ώρα που ο αυτοκράτορας Ηράκλειος απουσίαζε σε εκστρατεία. Τότε, όπως εξήγησε, ο Πατριάρχης Σέργιος και ο άρχων Βόνος ενίσχυσαν τον λαό με λιτανείες στα τείχη της πόλεως, κρατώντας τον Τίμιο Σταυρό και τις ιερές εικόνες του Χριστού και της Παναγίας, ξεσηκώνοντας τους πολιορκημένους με πίστη και ελπίδα. Με τη θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας, οι εχθροί απομακρύνθηκαν και η πόλη σώθηκε.

Ως έκφραση ευγνωμοσύνης, ο λαός κατέφυγε στον Ναό των Βλαχερνών και τέλεσε ολονύκτια αγρυπνία, ψάλλοντας όρθιος τον ύμνο προς την Παναγία. Από το γεγονός ότι παρέμειναν όρθιοι καθ' όλη τη διάρκεια της ακολουθίας προήλθε και η ονομασία «Ακάθιστος Ύμνος». Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι το γεγονός αυτό δεν αποτελεί μόνο ιστορική μνήμη, αλλά ζωντανή εμπειρία της Εκκλησίας, σημειώνοντας ότι φέτος συμπληρώνονται 1.400 χρόνια από εκείνη τη θαυμαστή σωτηρία της Βασιλεύουσας.

Ωστόσο, ο Σεπτός μας Ποιμενάρχης στάθηκε ιδιαίτερα στο ότι ο Ακάθιστος Ύμνος δεν περιορίζεται σε μία ιστορική ανάμνηση. Αντιθέτως, φέρει βαθύ σωτηριολογικό περιεχόμενο, καθώς αναφέρεται στο πρόσωπο της Παναγίας ως «πρόξενο της σωτηρίας» του ανθρώπου. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, μέσα από τους ύμνους των ημερών, η Εκκλησία οδηγεί τους πιστούς πέρα από το ιστορικό γεγονός, στη ζωντανή σχέση με την Παναγία και στη συνειδητοποίηση της προσφοράς της στο μυστήριο της σωτηρίας.

Στο πλαίσιο αυτό, συνέδεσε τον Ακάθιστο Ύμνο με τον εορτασμό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο οποίος τελείται μέσα στην περίοδο της Αγίας και

Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Υπογράμμισε ότι η Εκκλησία αφιερώνει τις ημέρες αυτές στην ανάμνηση του γεγονότος αυτού, προβάλλοντας την ενανθρώπιση του Θεού Λόγου ως το κεντρικό σημείο της πίστεως.

Ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι κατά τον Ευαγγελισμό, η Παναγία, η ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ, δέχθηκε μέσα στη μήτρα της τον Θεό Λόγο, και έτσι ενώθηκε το κτιστό με το άκτιστο, ο Θεός με τον άνθρωπο, δια της ενεργείας του Αγίου Πνεύματος. Όπως τόνισε, αυτό ομολογεί και η Εκκλησία στο Σύμβολο της Πίστεως, ότι ο Χριστός «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου ενανθρωπήσαντα».

Αναπτύσσοντας περαιτέρω το θεολογικό αυτό γεγονός, επεσήμανε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, καθώς στο πρόσωπό Του ενώνονται υποστατικά οι δύο φύσεις. Ως τέλειος άνθρωπος κατανοεί τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες του ανθρώπου, ενώ ως τέλειος Θεός δύναται να τον σώσει και να τον ανακαινίσει. Με την ενανθρώπησή Του, ο Χριστός αποκαθιστά τη διαρρηγμένη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, η οποία είχε πληγεί από την παρακοή και την πτώση.

Ιδιαίτερα τόνισε ότι το γεγονός αυτό δεν αποτελεί μία αφηρημένη ιδέα ή ένα

θεωρητικό σχήμα, αλλά μία υπαρκτή και ενεργή πραγματικότητα μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Η παρουσία του Θεού στον κόσμο, όπως είπε, γίνεται αισθητή μέσα από τους Αγίους και τα θαύματα, τα οποία αποτελούν καρπό της θείας ενεργείας και της ενανθρωπήσεως.

Συνδέοντας τα γεγονότα της θείας οικονομίας με την πορεία προς το Πάθος, ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε ότι η Εκκλησία βρίσκεται στο τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και πορεύεται προς τη Μεγάλη Εβδομάδα. Τόνισε ότι ο Ευαγγελισμός και η ενανθρώπιση επιβεβαιώνουν το Πάθος και τον Σταυρό του Χριστού, διότι Εκείνος που θα πάθει και θα σταυρωθεί είναι ο ίδιος ο Θεός που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία του κόσμου.

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε, ο Χριστός με το αίμα Του επάνω στον Σταυρό εξάλειψε τις ανθρώπινες αστοχίες και αμαρτίες, οι οποίες, όπως εξήγησε, είναι τα λάθη και οι παρεκκλίσεις που διαπράττει ο άνθρωπος στην καθημερινότητά του. Μέσα από αυτή τη θυσία, δίνεται στον άνθρωπο η δυνατότητα της μετανοίας και της ανακαινίσεως της ζωής του.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, απηύθυνε ιδιαίτερη πατρική προτροπή προς τους νέους, τονίζοντας την ανάγκη υπερβάσεως της εγωκεντρικότητας. Όπως είπε, ο άνθρωπος συχνά επιθυμεί όλα να περιστρέφονται γύρω από τον εαυτό του, γεγονός που γεννά απαιτήσεις και οδηγεί σε παρεκκλίσεις από τον ορθό τρόπο ζωής. Αντίθετα, ο Χριστός καλεί τον άνθρωπο να διαμορφώσει μία ολοκληρωμένη προσωπικότητα, στην οποία υπάρχει χώρος τόσο για τον Θεό όσο και για τον συνάνθρωπο.

Κάλεσε τους νέους να αγαπούν τους άλλους, να τους φροντίζουν και να συμπορεύονται μαζί τους, ανεξαρτήτως δυσκολιών και αδυναμιών, επιλέγοντας πάντοτε να κρατούν τα καλά στοιχεία του καθενός. Υπογράμμισε ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπάρξει μόνος του, αλλά μέσα από τη σχέση και την κοινωνία με τους άλλους.

Κλείνοντας, ευχήθηκε σε όλους καλό υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καλή Μεγάλη Εβδομάδα και καλή Ανάσταση, εκφράζοντας θερμές ευχαριστίες για την παρουσία όλων στην ιερή αυτή σύναξη.

